

Пјевачка група Дарови Светог Јована Владимира

– Ајде благо мени, биће нешто и од вас, ријечи су, благослови и смјернице којима је блаженопочивши Митрополит Амфилохије често подстицао идеје и прегалаштво свих оних који су жељели да свој дар уграде у заједницу љубави Христове и покрену нека нова, лијепа, душекорисна сабрања.

Тако је било и у случају Пјевачке групе Дарови Светог Јована Владимира из Бара, која уз нешто мало прекида тим благословом живи готово три деценије.

-Пјевачку групу Дарови Светог Јована Владимира покренула је 1996. године, као и много тога другог лијепог у нашој Цркви у Бару, тадашња барска вјероучитељица, Ксенија Милосављевић. Окупила је нас дјевојке и жене из црквене заједнице које смо углавном сачињавале пјевницу тек отвореног парохијског дома у граду. Парохијски дом је у то вријеме, до изградње храма, био богослужбено и молитвено мјесто. У првој постави Дарова било је и неколико дјевојчица са вјеронауке”, каже за наш портал вјероучитељица Славица Орландић, која последњих десетак година предводи групу.

Почетна инспирација им је била Етно група Моба, женски пјевачки састав из Београда, који његује искључиво српску сеоску пјесму. За разлику од Мобе, Дарови су у свој репертоар уврстили и богомољачке пјесме Светог Владике Николаја и родољубиве пјесме. У повоју, али са великом жељом да пјесмом славе Бога и радују род, узимале су учешћа у многим црквеним сабрањима. Био је то и начин да у оно вријеме и саме буду подстрек младима да се више заинтересују за звуке лијепе духовне музике, а понеки и одваже на пјевање.

-Митрополит Амфилохије је почетак нашег тадашњег рада благословио ријечима: ”Пјевајте Богу и роду”. Наступи су били увијек везани за велика црквена сабрања, уз нашег Митрополита, свештенство и монаштво митрополије. То је најчешће било уз славску трпезу, али и у званичном програму ако га је било. Ти дани су незаборавни, богатство за наше душе и за сав живот.

Први састав Дарова био је на окупу до 2003. године. Трпио је и честе промјене чланова, што због уобичајених искушења да се једна група одржи на окупу, што из жеље да се на неки начин таленат усмјери у соло израз. Након 2003. године долази до паузе у раду која је трајала неколико година, да би се поновним окупљањем чланица и наставком рада Дарова позабавила Данијела Пекић, тада Ивановић, једна од млађих чланица састава и дијете вјеронауке.

-Оне су наставиле са пјевањем по црквеним сабрањима, какав је био обичај у нашој митрополији, јер је наш Митрополит Амфилохије то волио и тражио од нас. На велико задовољство свих нас 2012. Љета Господњег снимиле су и ЦД а средства од продаје су, у знак благодарности Богу и Светом Јовану Владимиру, усмјериле за градњу барског Саборног храма. Сигурно мало ко зна да се на том албуму први пут појављује пјесма "Не плач мати Марија", која је прихваћена и пјева се широм наше Цркве. Пјесму у оригиналу пјевају руски козаци, а на српски је преведена за Дарове.

Трећи састав Дарова окупља се 2015. године, пред освећење Саборног храма и са Божијом помоћи траје до данас. Дарове сада сачињавају мјешовито чланице првог и другог састава, којима се придружује подмладак дјевојчица са вјеронауке. Репертоар обогаћују са лијепим бројем ауторских пјесама својих чланова. Иако је живот неке од њих одвео далеко од Бара, љубав према пјесми и Даровима гаје и данас.

-На предлог оца Младена Томовића пристала сам да поново покренем рад групе, а у сусрет великом догађају освећења нашег храма. Тада сам позвала чланице и првог и другог састава, да се прикључе групи. У сусрет освећењу храма настају као уздарје Светом Јовану Владимиру двије пјесме, Пјесма Часном Крсту и пјесма Владимир и Косара. Прва пјесма је, да кажем, позајмљена од Светог Владике Николаја, али смо јој додали доста наших стихова које је већином написала наша сестра у Христу Јелена Вујиновић Фокас. Јелена је била такође ђак вјеронауке и пјевала је у првом саставу Дарова. Иако данас живи далеко од нас, у Канади, и даље нам од ње пристиже по која лијепа пјесма. Јелена је врстан поета и лингвиста, класични филолог, а прије свега дивна хришћанска душа.

Група се мијења из године у годину, понеко оде, а нови чланови пристижу. Свако унесе дио себе у оно што раде, али и у изграђивање ове пјевачке заједнице. За сваки наступ се припремају темељно, али ипак пјевају понајвише душом и заједничким тренутком који их инспирише. Од наступа на скромним сеоским црквеним сабрањима, до наступа на озбиљним академијама и сценама, разлике нема. То је тако зато што увијек пјевају у Славу Божију, а себе дају подједнако на сваком мјесту. Међутим, постоје ипак наступи који одвајају и који ће им заувјек остати у срцу.

-Оно што ћемо памтити као посебно важно је да смо у првом саставу, у том повоју нашег стварања, имале част да појемо пред многим епископима наше Свете Цркве, али и пред Његовом Светости Патријархом српским господином

Павлом. У овом трећем саставу пјевали смо пред Патријархом српским Иринејем, Јерусалимским Теофилом III и такође цијелом васељенском црквом која се за освећење барског храма стекла у Бару. Ти тренуци се не могу описати ријечима, нарочито у малом ресторану у Вирпазару, који је примио све црквене великодостојнике, који су дошли тада на освећење храма, а у који смо једва некако ушли и ми и пјевали пред свима њима у једној срдечној и топлој атмосфери. И они су тада пјевали са нама. Требало је да пјевамо и на Митрополитовом устоличењу на Цетињу, 5. септембра 2021. године, али из добро познатих разлога нисмо. Имале смо и изузетну част да на позив брата Дејана Павловића, директора и оснивача издавачке куће Чувари, наступамо на свечаном сабрању поводом петнаестогодишњице њиховог рада и оснивања, у препуној МТС дворани у Београду. Публици смо се тада представили са пјесмама Радосна туга, Не гријеши дијете и Светородна лоза.

Њихова трећа ауторска пјесма је настала првих година рада, мало после освећења, а зове се Ћирилица. Некима од богомољачких пјесама Светог Владике Николаја дали су свој музички израз, попут пјесама "Не гријеши дијете" и "Златно дрво". Написале су пјесму о Светом Стефану и Јелени Штиљановић, а на то их је инспирисало једно црквено сабрање у бољевићком засеоку Забеси, одакле Свети Стефан и води поријекло. Нису заборавиле ни мајку Светог Василија, Свету Анастасију, али ни све оне друге мајке које је Господ призвао себи и које сада са небеског видиковца посматрају своју дјецу.

-На неки посебан и чудесан начин настала је и пјесма посвећена Светој Анастасији Јовановић, мајци Светог Василија Острошког, коју је написала наша Јелена Вујиновић Фокас. Пјесма је настала на Благовијести, а почели смо је снимати на празник Светог апостола Марка, тачно на годину дана пред обретење њених светих моштију. Послије упокојења наше сестре Анете Самарџић, која је пјевала у Даровима, а као молитвено сјећање на њу и рано преминуле наше сестре попадију Младенку Машу Зековић, попадију Наду Глоговац, сестру Теодору(Данијелу) Џолић, настаје пјесма Радосна туга, коју смо посветили и свим другим рано преминулим, рано убраним ружама у земном Христовом врту. За прошлогодишњу Светосавску академију у Бару настала је и пјесма Светородна лоза, посвећена светом Сави и светородној лози Немањића. Пјесме Радосна туга и Златно дрво су рађене у студијским условима и донекле пјесма Часном крсту. Друге двије је снимао Немања Бошњак. После њих настаје пјесма посвећена Светом Серафиму Саровском, чију честицу моштију имамо у нашој цркви Светог Николе у Старом Бару. Њу желимо да снимимо у студијским условима са музичким аранжманом.

Снимити пјесму у студијским условима није лако. То подразумијева одређена новчана средства, а Дарови никада нису били комерцијални састав, већ група ентузијаста који се благослова Божијег ради сабирају. И тако им Господ с времена на вријеме пошаље неке људе добре воље, који им у складу са њиховим могућностима и вјештинама помогну, па је тако пред почетак овог Великог поста послао господина Дејана Сенића, да у крипти храма, једноставним тонским записом сниме Пјесму бројаници.

-Дејан Сенића нам је снимао и пјесму мајци Светог Василија. Нову Пјесму бројаници коју нам је превео отац Александар Орландић, а у снимању нам је помогао отац Никола Радовић, иначе духовник наше групе, и брат Бранко Матић. Они су појали исон у пјесми. Пјесму бојаници пјевају иначе православни либанци, а преведена је на многим језицима, а од сада ево и на нашем језику. У припреми је и пјесма Преслатки Исусе, али и за њу ћемо чекати да нам Бог отвори могућност студијског снимања и одговарајући музички аранжман. Неке од ових пјесама можете наћи на ју тјуб каналу нашег храма, а онедавно смо отворили и сопствени ју тјуб канал, на који желимо да качимо и наше наступе, каже испред групе Дарови Светог Јована Владимира, за портал МЦП вјероучитељица Славица Орландић. .

Причу о Пјевачкој групи "Дарови Светог Јована Владимира" започели смо ријечима блаженопочившег Митрополита Амфилохија, па ћемо тако и завршити. Када су уочи освећења храма поново затражиле његов благослов

за обнављање рада групе, Митрополит је тада казао да не може да замисли Бар у којем Дарови не пјевају. И заиста, Дарови Светог Јована Владимира су риједак примјер пјевачке групе, која се уз сва искушења и прекиде, ипак храбро и радосно, у љубави, држи на окупу.

О. Б

mitropolija.com